

Vayera וַיֵּרָא And He Appeared

Bereshith/Genesis 18:1-22:24

We begin with יהוה making an appearance (וַיֵּרָא) to Abraham:

Bereshith 18:1 Then יהוה appeared (וַיֵּרָא) to him by the terebinth trees of Mamre, as he was sitting in the tent door in the heat of the day.

How exactly did יהוה make Himself known to Abraham? The story implies that His appearance was in human form:

Bereshith 18:2 So he lifted his eyes and looked (וַיֵּרָא), and behold, three men were standing by him; and when he saw (וַיֵּרָא) them, he ran from the tent door to meet them, and bowed himself to the ground,

The concept of “seeing” something runs throughout this parasha. The simple sense of the verb is just to be able to see with your eyes, but it can also be used for a special understanding of the Word or a prophetic insight. One of the most difficult concepts for our Jewish brothers to consider is the possibility of the Almighty appearing as a man. I cannot with certainty tell you who these three individuals are, but a literal interpretation of the following verses seems to say that at least one of these “men” is Yah in the flesh.

Bereshith 18:13 And יהוה said to Abraham, “Why did Sarah laugh, saying, ‘Shall I surely bear a child, since I am old?’ 14 “Is anything too hard for יהוה ? At the appointed time I will return to you, according to the time of life, and Sarah shall have a son.”

Bereshith 18:16 Then the men rose from there and looked toward Sodom, and Abraham went with them to send them on the way. 17 And יהוה said, “Shall I hide from Abraham what I am doing,

Bereshith 18:22 Then the men turned away from there and went toward Sodom, but Abraham still stood before יהוה . 23 And Abraham came near and said, “Would You also destroy the righteous with the wicked?... 26 So יהוה said, “If I find in Sodom fifty righteous within the city, then I will spare all the place for their sakes... 32 Then he said, “Let not Adonai be angry, and I will speak but once more: Suppose ten should be found there?” And He said, “I will not destroy it for the sake of ten.” 33 So יהוה went His way as soon as He had finished speaking with Abraham; and Abraham returned to his place.

Vayera וַיֵּרָא En Hij Verscheen

Bereshith/Genesis 18:1-22:24

Wij beginnen met יהוה die aan Abraham verschijnt (וַיֵּרָא):

Bereshith 18:1 Toen verscheen (וַיֵּרָא) יהוה aan hem bij de terebinth bomen van Mamre, als hij in de tentdeur zat tijdens de hitte van de dag.

Hoe maakte יהוה Zich precies aan Abraham bekend? Het verhaal impliceert dat Zijn verschijning in menselijke gedaante was:

Bereshith 18:2 Zo hief hij zijn ogen op en keek (וַיֵּרָא), en zie, drie mannen bevonden zich bij hem; en toen hij hen zag (וַיֵּרָא), liep hij van de tentdeur om hen te ontmoeten, en boog zich ter aarde,

Het concept van iets “zien” komen we doorheen deze parasha tegen. De eenvoudige betekenis van het werkwoord is alleen maar met uw ogen kunnen zien, maar het kan ook voor een bijzonder begrijpen van het Woord of een profetisch inzicht worden gebruikt. Eén van de moeilijkste begrippen voor onze Joodse broers om over te denken is de mogelijkheid van de Almachtige die als mens verschijnt. Ik kan niet u met zekerheid vertellen wie deze drie individuen zijn, maar een letterlijke interpretatie van de volgende verzen schijnt te zeggen dat minstens één van deze “mannen” Yah in het vlees is.

Bereshith 18:13 En יהוה zei tot Abraham: “Waarom lachte Sarah, zeggend, ‘Zal ik zeker een kind dragen, aangezien ik oud ben?’ 14 Is er iets te moeilijk voor יהוה? In de vastgestelde tijd zal Ik tot u terugkeren, volgens de tijd van het leven, en Sarah zal een zoon hebben.”

Bereshith 18:16 Toen stonden de mannen van daar op en keken naar Sodom, en Abraham ging met hen om hen op weg te leiden. 17 En יהוה zei: “Zal Ik voor Abraham verbergen wat Ik aan het doen ben,

Bereshith 18:22 Toen weken de mannen vanaf daar af en gingen naar Sodom, maar Abraham stond nog vóór יהוה . 23 En Abraham kwam nader en zei: “Zou U ook de rechtvaardigen met de slecht vernietigen? ... 26 Dus zei יהוה: “Als Ik in Sodom vijftig rechtvaardigen binnen de stad vind, dan zal Ik heel de plaats sparen omwille van hen ... 32 Toen zei hij: “Laat Adonai niet boos zijn, en ik zal nog eenmaal spreken: Veronderstel dat tien daar zouden worden gevonden?” En Hij zei: ‘Ik zal haar niet vernietigen omwille van tien.’ 33 Dus ging יהוה Zijn weg van zodra Hij gestopt was met Abraham te spreken; en Abraham keerde naar zijn plaats terug.

According to all rabbinic commentaries, Abraham was the paradigm of kindness and hospitality. To understand how this is so, we may have to adjust our definition of “kindness” (chesed - חֶסֶד). The Biblical definition of “kindness” does not mean blindly giving without investigating its ultimate impact and benefit. Running parallel with kindness must be “justice”. Even as Abraham interceded for Sodom, he came to the point where he saw their utter corruption and was prepared for their destruction. The residents of Sodom were not worthy and to shower them with “kindness” and extra chances would only yield bitter fruit.

Abraham’s “kindness” was displayed in the genuine care he took of his guests. He showed hospitality to his guests as he met not only their physical needs, but also provided them with spiritual nourishment. He made them comfortable as he washed their feet and had them rest under a tree.

***Bereshith 18:4** “Please let a little water be brought, and wash your feet, and rest yourselves under the tree (וַיְהִי).”*

The Hebrew indicates this was not just “a tree”, but “the tree” (וַיְהִי) therefore symbolically pointing to the Tree of Life. It was Abraham’s intention, therefore, that the conversation taking place under “the tree” would be centered on the Creator of the universe and His purpose for our lives.

While kindness, hospitality, justice, and righteousness are words that describe Abraham, the residents of Sodom could be described as being unfriendly, unjust, and selfish. Rabbi Menachem Leibtag, however, paints a different picture of Sodom than perhaps we’re used to. Instead of thinking of it as a city of sexual deviants and perverts, he comes to the conclusion that it was a city with culture...in fact, not too different than the society that we are a part of.

Leibtag draws to our attention the two seemingly unrelated topics of Bereshith 18 and 19:

1. The announcement that Sarah will give birth to Isaac
2. The destruction of Sodom and the rescue of Lot

Between these two stories, we are told the reason “why” Elohim must first consult Abraham before destroying Sodom:

***Bereshith 18:17** And יהוה said, “Shall I hide from Abraham what I am doing, 18 since Abraham shall surely become a great and mighty nation, and all the nations of the earth shall be blessed in him? 19 “For I have known him, in order that he may command his children and his household after him, that they keep the way of יהוה, to do righteousness and justice, that יהוה may bring to Abraham what He has spoken to him.”*

Volgens alle rabbijnse commentaren, was Abraham het toonbeeld van vriendelijkheid en gastvrijheid. Om te begrijpen hoe dit zo is, kunnen wij onze definitie van “vriendelijkheid” (chesed - חֶסֶד) moeten aanpassen. De Bijbelse definitie van “vriendelijkheid” betekent niet blind gevend zonder zijn uiteindelijke effect en voordeel te onderzoeken. Tegelijk met vriendelijkheid moet “rechtvaardigheid” zijn. Zelfs als Abraham voor Sodom bemiddelde, kwam hij aan het punt waar hij hun volslagen corruptie zag en op hun vernietiging werd voorbereid. De ingezetenen van Sodom waren het niet waard en hen met “vriendelijkheid” en extra kansen overgieten zou slechts verbitterde vrucht opleveren.

Abraham’s “vriendelijkheid” werd getoond in de echte zorg die hij voor zijn gasten waarnam. Hij toonde gastvrijheid aan zijn gasten terwijl hij niet alleen aan hun fysieke behoeften voldeed, maar hen ook van geestelijke voeding voorzag. Hij maakte het hen aangenaam als hij hun voeten waste en hen onder een boom liet rusten.

***Bereshith 18:4** Laat alstublieft wat water worden gebracht, en was uw voeten, en rust u onder de boom (וַיְהִי).*

Het Hebreeuws geeft aan dat dit niet zomaar “een boom” was, maar “de boom” (וַיְהִי) daarmee symbolisch verwijzend naar de Boom van het Leven. Het was daarom de bedoeling van Abraham, dat het gesprek onder “de boom” zou gaan over de Schepper van het heelal en Zijn doel voor ons leven.

Terwijl de vriendelijkheid, gastvrijheid, rechtvaardigheid, en gerechtigheid woorden zijn die Abraham beschrijven, zouden de ingezetenen van Sodom kunnen worden beschreven als zijnde vijandig, onrechtvaardig, en egoïstisch. Rabijn Menachem Leibtag echter, tekent een ander beeld van Sodom dan dat waaraan wij misschien gewend zijn. In plaats van te denken aan een stad van seksuele afwijkingen en onnatuurlijkheden, komt hij tot de conclusie dat het een stad met cultuur was, ...in feite niet zo verschillend dan de maatschappij waar wij deel van zijn.

Leibtag brengt de twee schijnbaar niet verwante onderwerpen van Bereshith 18 en 19 onder onze aandacht:

1. De aankondiging dat uit Sarah Isaac zal geboren worden
2. De vernietiging van Sodom en de redding van Lot

Tussen deze twee verhalen, wordt ons de reden verteld “waarom” Elohim eerst Abraham moet raadplegen alvorens Sodom te vernietigen:

***Bereshith 18:17** En יהוה zei: “Zal ik voor Abraham verbergen wat Ik aan het doen ben, 18 aangezien Abraham zeker een grote en machtige natie zal worden, en alle naties van de aarde in hem zullen worden gezegend? 19 Want Ik heb hem gekend, opdat hij zijn kinderen en zijn huishouden na hem zou gebieden, dat zij de weg van יהוה houden, om gerechtigheid en rechtvaardigheid te doen, opdat יהוה aan Abraham kan brengen wat Hij tot hem heeft gesproken.”*

Note that there is a connection between יהוה's revelation of the destruction that He is about to do to Sodom and the righteousness and justice that will characterize Abraham's descendents. Thus, these descendents were destined to become a model nation that would hopefully one day, through their witness, save societies such as Sodom.

Now as we study Abraham's intercession for Sodom, we notice that he does not ask for Elohim to simply save the "righteous" of Sodom, but he begs for the entire city to be saved:

***Bereshith 18:24** "Suppose there were fifty righteous within the city; would You also destroy the place and not spare it for the fifty righteous that were in it?"*

Why does Abraham not simply ask for the righteous to be saved? Because he is hoping that if there are enough righteous, that they will one day lead the others to proper repentance (teshuva). Now we can also understand why Abraham stopped at 10, for any less than that would have a slim chance of making a serious impression upon an entire community. This is where the Jewish concept of a minyan comes from. Ten is the minimum number of people for public prayer.

So already we can see a connection between the birth announcement of Isaac and the destruction of Sodom, as יהוה introduces the beginning of Abraham's descendents who will become a people who will be the saving grace of future cities like Sodom. It is interesting that there were only eight righteous people when the earth was flooded, not enough to hold back the deluge.

We have been accustomed to connecting the city of Sodom to the sin of sodomy, yet the prophets tell a different story. We will read of a city that was wealthy, yet lacking in social justice and kindnesses. They were unwilling to help the poor and the needy:

***Ezekiel 16:49** "Look, this was the iniquity of your sister Sodom: She and her daughter had pride, fullness of food, and abundance of idleness; neither did she strengthen the hand of the poor and needy. 50 "And they were haughty and committed abomination before Me; therefore I took them away as I saw fit."*

Sadly, Isaiah will compare Jerusalem (who was supposed to be the model of righteousness and justice), to Sodom and Gomorrah. Notice, however, that there is always a faithful remnant:

***Isaiah 1:9** Unless יהוה of hosts had left to us a very small remnant, we would have become like Sodom, we would have been made like Gomorrah. 10 Hear the word of יהוה, You rulers of Sodom; Give ear to the Torah of our*

Merk op dat er een verband tussen יהוה's openbaring van de vernietiging die Hij op het punt staat bij Sodom te doen en de gerechtigheid en de rechtvaardigheid die Abraham's nakomelingen zullen kenmerken. Aldus waren deze nakomelingen bestemd om een modelnatie te worden die hopelijk op een dag, door hun getuigenis, maatschappijen zoals Sodom zouden sparen.

Nu als wij Abraham's tussenkomst voor Sodom bestuderen, merken wij op dat hij Elohim niet vraagt om gewoon de "rechtvaardigen" van Sodom te bewaren, maar hij bedelt opdat de ganse stad wordt gered:

***Bereshith 18:24** Veronderstel dat er vijftig rechtvaardigen in de stad waren; zou U de plaats ook vernietigen en ze niet sparen voor de vijftig rechtvaardigen die daarin waren?"*

Waarom vraagt Abraham niet eenvoudig om de rechtvaardigen te redden? Omdat hij hoopt dat als er genoeg rechtvaardigen zijn, dat zij op een dag de anderen tot het gepaste berouw (teshuva) zullen leiden. Nu kunnen wij ook begrijpen waarom Abraham bij 10 ophield, want elk kleiner aantal zou een magere kans hebben om een ernstige indruk op een ganse gemeenschap te maken. Dit is waar het Joodse concept minyan vandaan komt. Tien is het minimum aantal mensen voor openbaar gebed.

Zo kunnen wij reeds een verband zien tussen de geboorteaankondiging van Isaac en de vernietiging van Sodom, als יהוה het begin van Abraham's nakomelingen introduceert dat een volk zal worden dat de reddende gunst van toekomstige steden zoals Sodom zal zijn. Het is belangwekkend dat er slechts acht rechtvaardige mensen waren toen de aarde werd overstroemd, niet genoeg om de zondvloed tegen te houden.

Wij zijn gewend de stad Sodom met de zonde van sodomie in verband te brengen, nochtans vertellen de profeten een ander verhaal. Wij zullen lezen van een stad die rijk was, maar met ontbrekende sociale rechtvaardigheid en vriendelijkheid. Zij waren niet bereid om de armen en behoeftigen te helpen:

***Eze. 16:49** Kijk, dit was de onrechtvaardigheid van uw zuster Sodom: Zij en haar dochter hadden trots, verzadiging van voedsel, en overvloed aan ledigheid; ook versterkte zij de hand van de armen en behoeftigen niet. 50 En zij waren hooghartig en begingen gruwel vóór Mij; daarom nam Ik hen weg toen Ik het gepast zag."*

Spijtig genoeg zal Jesaiah Jeruzalem (dat verondersteld was om het model van gerechtigheid en rechtvaardigheid) te zijn, met Sodom en Gomorrah vergelijken. Bemerkt echter dat er altijd een gelovige rest is:

***Jes. 1:9** Tenzij יהוה der heerscharen ons een zeer kleine rest had overgelaten, zouden wij als Sodom geworden zijn, wij zouden als Gomorrah gemaakt zijn. 10 Hoor het woord van יהוה, gij heersers van Sodom; Geef oor aan de Thora van onze Elohim,*

Elohim, You people of Gomorrah: 11 “To what purpose is the multitude of your sacrifices to Me?” Says יהוה ... Cease to do evil, 17 Learn to do good; Seek justice, Rebuke the oppressor; Defend the fatherless, Plead for the widow... 19 If you are willing and obedient, You shall eat the good of the land; 20 But if you refuse and rebel, You shall be devoured by the sword”; For the mouth of יהוה has spoken. 21 How the faithful city has become a harlot! It was full of justice; Righteousness lodged in it, But now murderers.

A few verses later, Isaiah speaks of the restoration of Jerusalem, which is connected with justice and righteousness:

Isaiah 1:26 *I will restore your judges as at the first, and your counselors as at the beginning. Afterward you shall be called the city of righteousness, the faithful city.” 27 Zion shall be redeemed with justice, and her penitents with righteousness.*

Jeremiah tells us that it is by practicing justice and righteousness that we can “know” Him.

Jeremiah 22:13 “ Woe to him who builds his house by unrighteousness And his chambers by injustice, Who uses his neighbor’s service without wages And gives him nothing for his work,...15 “Shall you reign because you enclose yourself in cedar? Did not your father eat and drink, And do justice and righteousness? Then it was well with him. 16 He judged the cause of the poor and needy; Then it was well. Was not this knowing Me?” says יהוה . 17 “Yet your eyes and your heart are for nothing but your covetousness, For shedding innocent blood, And practicing oppression and violence.”

The themes of justice and righteousness become very Messianic as Jeremiah speaks of the ideal king who will bring about the restoration:

Jeremiah 23:5 “ Behold, the days are coming,” says יהוה , “That I will raise to David a Branch of righteousness; A King shall reign and prosper, And execute justice and righteousness in the earth. 6 In His days Judah will be saved, And Israel will dwell safely; Now this is His name by which He will be called: יהוה OUR RIGHTEOUSNESS.

Righteousness, justice, hospitality, and kindness are predominant themes in the Renewed Covenant. We know that our righteousness is imputed to us by faith in Messiah. However, many verses refer to the command of living righteously, something that was not done in Sodom:

gij volk van Gomorrah: 11 “Tot welk doel is de veelheid van uw offers aan Mij?” Zegt יהוה ... Stop met kwaad te doen, 17 Leer om goed te doen; Streef naar rechtvaardigheid, Berisp de onderdrukker; Verdedig de wees, Pleit voor de weduwe... 19 Als u gewillig en gehoorzaam bent, zult u het goede van het land eten; 20 Maar als u weigert en rebelleert, zult u door het zwaard worden verslonden”; Want de mond van יהוה heeft gesproken. 21 Hoe is de gelovige stad een hoer geworden! Ze was vol rechtvaardigheid; Gerechtigheid herbergde ze, maar nu moordenaars.

Een paar verzen later, spreekt Jesaiah van het herstel van Jeruzalem, dat aan rechtvaardigheid en gerechtigheid wordt gekoppeld:

Jes. 1:26 *Ik zal uw rechters herstellen zoals bij het eerste, en uw adviseurs zoals bij het begin. Daarna zult u de stad van gerechtigheid worden genoemd, de gelovige stad.” 27 Zion zal met rechtvaardigheid worden teruggekocht, en haar berouwhebbenden met gerechtigheid.*

Jeremiah vertelt ons dat het door rechtvaardigheid en gerechtigheid uit te oefenen is dat wij Hem kunnen “kennen”.

Jer. 22:13 “Wee aan hem die zijn huis met ongerechtigheid bouwt en zijn kamers met onrecht, die de dienst van zijn buur gebruikt zonder loon en hem niets voor zijn werk geeft,... 15 Zult u regeren omdat u zich in ceder insluit? Heeft uw vader niet gegeten en gedronken, en rechtvaardigheid en gerechtigheid gedaan? Toen was het goed met hem. 16 Hij beoordeelde de zaak van de arme en behoeftige; Toen was het goed. Was dit niet Mij kennen?” zegt יהוה. 17 “Nog zijn uw ogen en uw hart nergens voor dan hebzucht, voor het vergieten van onschuldig bloed, en het onderdrukking en geweld gebruiken.“

De thema’s van rechtvaardigheid en gerechtigheid worden zeer Messiaans als Jeremiah van de ideale koning spreekt, die het herstel zal brengen:

Jer. 23:5 “Zie, de dagen komen,” zegt יהוה , “dat Ik aan David een Tak van gerechtigheid zal doen opschieten; Een koning zal regeren en voorspoedig zijn, en rechtvaardigheid en gerechtigheid in de aarde zal uitvoeren. 6 In Zijn dagen zal Judah worden gered, en Israël zal veilig wonen; Nu is dit Zijn naam waarmee Hij zal worden genoemd: יהוה ONZE GERECHTIGHEID.

Gerechtigheid, rechtvaardigheid, gastvrijheid, en vriendelijkheid zijn overheersende thema’s in het Vernieuwde Verbond. Wij weten dat onze gerechtigheid ons wordt toegeschreven door geloof in Messiah. Nochtans verwijzen veel verzen naar het gebod om rechtvaardig te leven, iets dat in Sodom niet werd gedaan:

2 Timothy 2:22 *Flee also youthful lusts; but pursue righteousness, faith, love, peace with those who call on Adonai out of a pure heart.*

Titus 1:7 ... *not self-willed, not quick-tempered, not given to wine, not violent, not greedy for money, 8 but hospitable, a lover of what is good, sober-minded, just, holy, self-controlled,*

James also gives a description of religion that lines up with Abraham's ways:

James 1:27 *Pure and undefiled religion before Elohim and the Father is this: to visit orphans and widows in their trouble, and to keep oneself unspotted from the world.*

From Yeshua's words, we understand how our treatment of the needy relates to Him:

Matthew 25:34 "Then the King will say to those on His right hand, 'Come, you blessed of My Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world: 35 'for I was hungry and you gave Me food; I was thirsty and you gave Me drink; I was a stranger and you took Me in; 36 'I was naked and you clothed Me; I was sick and you visited Me; I was in prison and you came to Me.' 37 "Then the righteous will answer Him, saying, 'Adonai, when did we see You hungry and feed You, or thirsty and give You drink? 38 'When did we see You a stranger and take You in, or naked and clothe You? 39 'Or when did we see You sick, or in prison, and come to You?' 40 "And the King will answer and say to them, 'Assuredly, I say to you, inasmuch as you did it to one of the least of these My brethren, you did it to Me.'

The Almighty is righteous and just, thus we emulate His ways. These are the traits Abraham displayed, thus he becomes a model for us. And of course the Messiah is the perfect example of living out righteousness.

Next we will turn our attention to the unrighteousness and the injustices of Sodom:

Bereshith 18:20 *And יהוה said, "Because the outcry against Sodom and Gomorrah is great, and because their sin is very grave,*

Rabbinical sources tell us that the residents of Sodom had decreed that whoever would give a morsel of bread to the needy would be burned with fire. They had made a pact together not to entertain guests from outside, but only to steal from them. They did not want anyone who was not rich to remain in their city.

2 Tim. 2:22 *Vlucht ook jeugdige verlangens; maar streef naar gerechtigheid, geloof, liefde, vrede met hen die Adonai aanroepen vanuit een zuiver hart.*

Titus 1:7 ... *niet eigenzinnig, niet opvliegend, niet aan wijn verslaafd, niet gewelddadig, niet hebbelijk naar geld, 8 maar gastvrij, een minnaar van wat goed is, nuchter denkend, rechtvaardig, heilig, beheerst,*

Jakobus geeft ook een beschrijving van godsdienst die overeenkomt met Abraham's wegen:

Jak. 1:27 *Zuivere en onbevleete godsdienst vóór Elohim en de Vader is dit: wezen en weduwen in hun moeite te bezoeken, en zichzelf van de wereld onbevleekt te bewaren.*

Uit Yeshua's woorden begrijpen wij hoe onze behandeling van behoeftigen op Hem betrekking heeft:

Mat. 25:34 *Dan zal de Koning aan die aan Zijn rechter hand zeggen: 'Kom, gij gezegenden van Mijn Vader, erft het voor u vanaf de grondlegging van de wereld bereide koninkrijk: 35 Want Ik was hongerig en u gaf Mij voedsel; Ik was dorstig en u gaf Mij drinken; Ik was een vreemdeling en u nam Mij binnen; 36 Ik was naakt en u kleedde Mij; Ik was ziek en u bezocht Mij; Ik was in gevangenis en u kwam naar Mij toe.' 37 Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggend: 'Adonai, wanneer zagen wij U hongerig en voedden U, of dorstig en gaven U drinken? 38 Wanneer zagen wij U als vreemdeling en namen U binnen, of naakt en kleedden U? 39 Of wanneer zagen wij U ziek, of in de gevangenis, en kwamen wij naar U? ' 40 En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: "Stellig zeg Ik tot u, in zoverre u het deed aan één van de minste van deze Mijn broederen, deed u het aan Mij."*

De Almachtige is rechtschapen en rechtvaardig, dus streven wij Zijn manieren na. Dit zijn de trekken die Abraham vertoonde, zo wordt hij een model voor ons. En natuurlijk is Messiah het perfecte voorbeeld van gerechtigheid uitlevend.

Vervolgens zullen wij onze aandacht gaan richten op de ongerechtigheid en onrechtvaardigheid van Sodom:

Bereshith 18:20 *En יהוה zei: "Omdat het schreeuwen tegen Sodom en Gomorrah groot is, en omdat hun zonde zeer ernstig is,*

Rabbijnse bronnen vertellen ons dat de ingezetenen van Sodom hadden verordend dat eender wie die een hap brood aan de behoeftige zou geven met vuur zou worden verbrand. Zij hadden samen een pact gesloten om geen gasten van buiten te onthalen, maar slechts van hen te stelen. Zij wilden niet dat iemand die niet rijk was, in hun stad zou verblijven.

When the two messengers arrived in Sodom, it is Lot who is sitting at the gate. Lot's position is significant because initially Lot had only pitched his tent toward Sodom:

Bereshith 13:12 Abram dwelt in the land of Canaan, and Lot dwelt in the cities of the plain and pitched his tent even as far as Sodom.

In our parasha we find out that Lot has moved into a house in the evil city and he has even been elevated to a position of leadership as he sits at the gate. Lot is the epitome of compromise. Although he was a "righteous" man, he was trying to walk the fence between two opposing worldviews that can never coexist peacefully. He made mistakes, but we also see some good in Lot. Let's take a look at some of the hospitality he may have learned from his uncle as we compare the two:

- *Bereshith 19:1 Now the two angels came to Sodom in the evening, and Lot was sitting in the gate of Sodom. When Lot saw them, he rose to meet them, and he bowed himself with his face toward the ground.*
- *Bereshith 18:2 So he (Abraham) lifted his eyes and looked, and behold, three men were standing by him; and when he saw them, he ran from the tent door to meet them, and bowed himself to the ground*

We notice that Abraham "runs" to meet his guests, and Lot merely "rises". Yet, we should also note that while they both bow, Abraham "bows himself to the ground" and Lot bowed "with his face toward the ground". Lot seems to show an extra gesture of respect (perhaps because he is younger and able to put his face to the ground) and it is evident that he is trying hard to honor his guests.

- *Bereshith 19:3 But he insisted strongly; so they turned in to him and entered his house. Then he (Lot) made them a feast, and baked unleavened bread, and they ate.*
- *Bereshith 18:6 So Abraham hurried into the tent to Sarah and said, "Quickly, make ready three measures of fine meal; knead it and make cakes." 7 And Abraham ran to the herd, took a tender and good calf, gave it to a young man, and he hastened to prepare it.*

Lot makes a simpler meal, but is it fair to compare? It should be considered that the messengers reached Abraham in the "heat of the day", at a time when a large meal was generally eaten. In contrast, the messengers reach Lot "in the evening" when people were getting ready to go to bed. A quick and light meal was therefore appropriate.

Now let's take another look at Lot's decisions and how his compromise with the world led to disastrous results. When Lot and his daughters escape from Sodom, they are given specific instructions to "escape to the mountain":

Toen de twee boodschappers in Sodom aankwamen, is het Lot die bij de poort zit. Lot's positie is betekenisvol omdat aanvankelijk Lot zijn tent slechts in de richting van Sodom had opgezet:

Bereshith 13:12 Abram verbleef in het land Kanaän, en Lot verbleef in de steden van de vlakke en sloeg zijn tent op zelfs tot aan Sodom.

In onze parasha komen wij te weten dat Lot in een huis in de slechte stad is gaan wonen en dat hij zelfs verhoogd werd tot een leiderspositie aangezien hij bij de poort zit. Lot is het type van geschipper. Hoewel hij een "rechtschapen" man was, probeerde hij te wandelen op de scheiding van twee wereldbeschouwingen die nooit vreedzaam kunnen samengaan. Hij maakte fouten, maar wij zien ook iets goed in Lot. Laten we, als wij de twee vergelijken, even naar iets van de gastvrijheid kijken die hij van zijn oom kan geleerd hebben:

- *Bereshith 19:1 Nu kwamen de twee engelen te Sodom in de avond, en Lot zat in de poort van Sodom. Toen Lot hen zag, stond hij op om hen te ontmoeten, en hij boog zich met zijn gezicht naar de grond.*
- *Bereshith 18:2 Zo hief hij (Abraham) zijn ogen op en keek, en zie, drie mannen bevonden zich bij hem; en toen hij hen zag, liep hij van de tentdeur om hen te ontmoeten, en boog zich ter aarde,*

Wij merken op dat Abraham "loopt" om zijn gasten te ontmoeten, en Lot slechts "opstaat". Maar toch zouden wij ook moeten opmerken dat, terwijl zij allebei buigen, Abraham "zich naar de aarde buigt" en Lot "met zijn gezicht naar de grond toe" boog. Lot schijnt een extra gebaar van eerbied (misschien omdat hij jonger is en in staat zijn gezicht naar de grond te brengen) en het is duidelijk dat hij fel z'n best doet om zijn gasten te eren.

- *Bereshith 19:3 Maar hij drong sterk aan; zo keerden zij zich naar hem en gingen zijn huis binnen. Toen maakte hij (Lot) voor hen een feest, en bakte ongedesemd brood, en zij aten.*
- *Bereshith 18:6 Dus haastte Abraham zich in de tent naar Sarah en zei: "Vlug, maak drie maten fijne meel klaar; kneed het en maak koeken." 7 en Abraham liep naar de kudde, nam een teder en goed kalf, gaf het aan een jonge man, en hij haastte om het te bereiden.*

Lot maakte een eenvoudiger maaltijd, maar is het eerlijk om te vergelijken? Men zou moeten overwegen dat de boodschappers Abraham in de "hitte van de dag" bereiken, op een tijdstip waarop over het algemeen een grote maaltijd werd gegeten. Daarentegen, bereiken de boodschappers Lot "in de avond" toen de mensen zich klaar maakten om naar bed te gaan. Een vlugge en lichte maaltijd was daarom aangewezen.

Laten we nu nog eens naar Lot's besluiten kijken en hoe zijn compromis met de wereld tot rampzalige resultaten leide. Wanneer Lot en zijn dochters uit Sodom ontsnappen, worden hun specifieke instructies gegeven om "naar de berg te ontsnappen":

Bereshith 19:17 So it came to pass, when they had brought them outside, that he said, “Escape for your life! Do not look behind you nor stay anywhere in the plain. Escape to the mountain (ההרה), lest you be destroyed.”

Lot expresses fear in going “to the mountain” and instead asks to go to a particular small city:

Bereshith 19:18 Then Lot said to them, “Please, no, my lords! 19 “Indeed now, your servant has found favor in your sight, and you have increased your mercy which you have shown me by saving my life; but I cannot escape to the mountain, lest some evil overtake me and I die. 20 “See now, this city is near enough to flee to, and it is a little one; please let me escape there (is it not a little one?) and my soul shall live.”

We are told that the name of this small city is Zoar:

Bereshith 19:22 “Hurry, escape there. For I cannot do anything until you arrive there.” Therefore the name of the city was called Zoar:

Remember back in Bereshith 13, when Abram and Lot decided to part ways, and Lot chose the plains of the Jordan valley? Notice the mention of Zoar in the text:

Bereshith 13:10 And Lot lifted his eyes and saw all the plain of Jordan, that it was well watered everywhere (before יהוה destroyed Sodom and Gomorrah) like the garden of יהוה, like the land of Egypt as you come to Zoar:

We recall that Lot chose the “plain of the Jordan” for the reason that its abundant river water supply alleviated the need to rely on יהוה’s provision of rain. Abram, however, would live in the mountains of Canaan where he WAS dependent on the rains of heaven. That was Lot’s first mistake in choosing wealth over his Uncle Abram. Now take another look at Bereshith 19:17 and see that Lot is given the exact same choice again! He is told not to “stay anywhere in the plain” and escape instead to “the mountain” (ההרה).

It was a second chance for Lot. He is told to return to THE mountain (ההרה)...back to the place of Abraham. Instead Lot begs for a city, Zoar, at the edge of the plain. Zoar means “insignificant” or “small”. Lot wanted everything and he ends up with “nothing”. Again Lot changes his mind. Instead of going to “the mountain”, where Abraham resides, he leaves Zoar and settles with his daughters in other mountains. In fact they end up in a cave. Archeology has shown that this area was utterly barren and without population centers. Because of Lot’s fear and his worldly choices, he and his daughters will suffer the consequences. Now remember the sin of Sodom and not offering food to the

Bereshith 19:17 Zo kwam te gebeuren, toen zij hen buiten hadden gebracht, dat hij zei: “Vlucht voor uw leven! Kijk niet achter u noch blij ergens in de vlakte. Vlucht naar de berg (ההרה), opdat u niet wordt vernietigd.”

Lot spreekt vrees uit in het “naar de berg”gaan en vraagt in plaats om naar een bepaalde kleine stad te gaan:

Bereshith 19:18 Toen zei Lot tot hen: “Alstublieft, neen, mijne heren! 19 Inderdaad heeft uw dienaar nu gunst in uw ogen gevonden, en u hebt uw genade vermeerderd die u me hebt getoond door mijn leven te redden; maar ik kan niet naar de berg ontsnappen, tenzij één of ander kwaad me overvalt en ik sterf. 20 Zie nu, deze stad is dichtbij genoeg om naar te vluchten, en het is een kleine; alstublieft laat me daarnaar (is het niet een kleine?) ontsnappen en mijn ziel zal leven. ,,

Ons wordt verteld dat de naam van deze kleine stad Zoar is:

Bereshith 19:22 “Haast u, vlucht daarnaar. Want ik kan niets doen tot u daar aankomt.” Daarom werd de naam van de stad Zoar genoemd.

Herinner u vanuit Bereshith 13, toen Abram en Lot besloten om hun wegen te scheiden, en Lot de vlaktes van de Jordaan-vallei koos? Merk de vermelding van Zoar in de tekst op:

Bereshith 13:10 En Lot hief zijn ogen op en zag heel de vlakte van de Jordaan, dat die overal vochtig was (vóór יהוה Sodom en Gomorrah vernietigde) zoals de tuin van יהוה, zoals het land Egypte als u te Zoar komt.

Wij herinneren eraan dat Lot de “vlakte van de Jordaan” koos om reden dat zijn overvloedige voorziening van rivierwater de behoefte verminderde om te vertrouwen op יהוה’s voorziening van regen. Abram, echter, zou in de bergen van Kanaän leven waar hij van de regens van de hemel afhankelijk WAS. Dat was Lot’s eerste fout in het kiezen van rijkdom boven zijn Oom Abram. Kijk nu nog eens naar Bereshith 19:17 en zie dat Lot opnieuw precies dezelfde keus wordt gegeven! Hem wordt gezegd om niet “ergens in de vlakte te blijven” en daarentegen naar “de berg” (ההרה) te ontsnappen.

Het was een tweede kans voor Lot. Hem wordt gezegd om terug te keren naar DE berg (ההרה)... terug naar de plaats van Abraham. In plaats daarvan bedelt Lot voor een stad, Zoar, aan de rand van de vlakte. Zoar betekent “onbeteeknend” of “klein”. Lot wilde alles en hij eindigt met “niets”. Opnieuw verandert Lot van mening. In plaats van naar “de berg” te gaan waar Abraham verblijft, verlaat hij Zoar en vestigt zich met zijn dochters in andere bergen. In feite komen zij terecht in een hol. De archeologie heeft aangetoond dat dit gebied volkomen onvruchtbaar en zonder bevolkingscentra was. Wegens Lot’s vrees en zijn wereldse keuzen, zullen hij en zijn dochters de gevolgen ondergaan. Herinnert u zich de zonde van Sodom en het niet aanbieden van voedsel aan de

needy? Read what happens to the future descendants of Lot, the Ammonites and Moabites:

Devarim/Deuteronomy 23:3 “An Ammonite or Moabite shall not enter the assembly of יהוה ; even to the tenth generation none of his descendants shall enter the assembly of יהוה forever; 4 “because they did not meet you with bread and water on the road when you came out of Egypt, and because they hired against you Balaam the son of Beor from Pethor of Mesopotamia, to curse you.”

Lot and his daughters were told to run far away from the area of Sodom and into the arms of Abraham. We also, will be told to leave the world’s system:

Revelation 18:4 And I heard another voice from heaven saying, “Come out of her, my people, lest you share in her sins, and lest you receive of her plagues.”

It is fascinating that Yeshua also gives a warning to “flee to the mountains”:

Mark 13:14 “So when you see the ‘abomination of desolation,’ spoken of by Daniel the prophet, standing where it ought not” (let the reader understand), “then let those who are in Judea flee to the mountains.”

Putting the pieces together, we see that this may be a time when because of wicked inhabitants in Jerusalem, the city is compared to Sodom. The righteous must therefore flee to the mountains because of coming judgment:

Revelation 11:8 And their dead bodies will lie in the street of the great city which spiritually is called Sodom and Egypt, where also our Adonai was crucified.

Okay, let’s completely change directions and go to Bereshith 22 which contains the event of the “binding of Isaac”, better known as the Akeida in Judaism. To begin with, we will make some comparisons between the story of Ishmael and the story of Isaac. Common words are made bold:

Bereshith 21:14 So Abraham rose early in the morning, and took bread and a skin of water; and putting it on her shoulder, he gave it and the boy to Hagar, and sent her away. Then she departed and wandered in the Wilderness of Beersheba.

Bereshith 22:3 So Abraham rose early in the morning and saddled his donkey, and took two of his young men with him, and Isaac his son; and he split the wood for the burnt offering, and arose and went to the place of which Elohim had told him.

behoefligen? Lees wat met de toekomstige nakomelingen van Lot, Ammonieten en Moabieten gebeurt:

Devarim/Deuteronomy 23:3 Een Ammoniet of Moabiet zal niet in de vergadering van יהוה komen; gelijk met de tiende generatie zal niemand van zijn nakomelingen in de vergadering van יהוה komen voor altijd, 4 omdat zij u niet met brood en water op de weg tegemoet kwamen toen u uit Egypte kwam, en omdat zij tegen u Bileam, de zoon van Beor van Pethor van Mesopotamië, huurden om u te vervloeken.

Lot en zijn dochters werden gezegd om ver weg van het gebied van Sodom en in de armen van Abraham te lopen. Ook aan ons zal worden gezegd om het werelds systeem te verlaten:

Opb. 18:4 En ik hoorde een andere stem vanuit de hemel zeggend: “Kom uit haar, mijn volk, opdat u niet in haar zonden deelt, en opdat u niet van haar plagen ontvangt.”

Het is fascinerend dat Yeshua ook een waarschuwing geeft om “naar de bergen te vluchten”:

Marc. 13:14 Dus wanneer u de ‘gruwel van verlatenheid’ ziet, waarvan gesproken door Daniel de profeet, staande waar het niet hoort (laat de lezer begrijpen), laten dan die in Judea zijn naar de bergen vluchten.

Als we de stukjes samenvoegen, zien wij dat dit een tijd kan zijn dat de stad Jeruzalem omwille van slechte inwoners daarin, met Sodom wordt vergeleken. De rechtvaardigen moeten daarom naar de bergen vluchten wegens het komend oordeel:

Opb. 11:8 En hun liken zullen in de straat van de grote stad liggen die geestelijk Sodom en Egypte wordt genoemd, waar ook onze Adonai gekruisigd was.

O.k., laten we helemaal van richting veranderen en naar Bereshith 22 gaan dat over de gebeurtenis van het “binden van Isaac” gaat, in het Judaïsme beter bekend als de Akeida. Om te beginnen, zullen wij enkele vergelijkingen maken tussen het verhaal van Ishmael en het verhaal van Isaac. Gemeenschappelijke woorden zijn onderlijnd:

Bereshith 21:14 Dus stond Abraham vroeg in de ochtend op, en nam brood en een huid water; en het op haar schouder leggend, gaf hij dat en de jongen aan Hagar, en zond haar weg. Toen vertrok zij en wandelde in de Wildernis van Beersheba.

Bereshith 22:3 Dus stond Abraham vroeg in de ochtend op en zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn jonge mannen met hem, en Isaac zijn zoon; en hij verdeelde het hout voor het brandoffer, en stond op en ging naar de plaats waarvan Elohim hem had verteld.

In both cases Abraham rises early to obey a divine command. Both stories involve a final parting of a son; the expulsion of Ishmael and the sacrifice of Isaac.

Bereshith 21:17 And Elohim heard the voice of the lad (הַנֶּעֶר)

Bereshith 22:5 And Abraham said to his young men, “Stay here with the donkey; the lad (הַנֶּעֶר) and I will go yonder and worship, and we will come back to you.”

Both Ishmael and Isaac are referred to as a “ha-na’ar” (הַנֶּעֶר), a lad.

Bereshith 21:15 And the water in the skin was used up, and she placed the boy under one of the shrubs. 16 Then she went and sat down across from him at a distance of about a bowshot; for she said to herself, “Let me not see the death of the boy.” So she sat opposite him, and lifted her voice and wept.

Bereshith 22:10 And Abraham stretched out his hand and took the knife to slay his son.

In both cases, there is danger to the son because of a parent. Ishmael’s mother wonders aimlessly in the desert and upon dehydration casts her son away and leaves him to die. Abraham threatens Isaac’s life with a knife.

Bereshith 21:17 And Elohim heard the voice of the lad. Then the angel of Elohim called to Hagar out of heaven, and said to her, “What ails you, Hagar? Fear not, for Elohim has heard the voice of the lad where he is.

Bereshith 22:11 But the Angel of יהוה called to him from heaven and said, “Abraham, Abraham!” So he said, “Here I am.”

Angel calls out to the parent.

Bereshith 21:19 Then Elohim opened her eyes, and she saw a well of water. And she went and filled the skin with water, and gave the lad a drink.

Bereshith 22:13 Then Abraham lifted his eyes and looked, and there behind him was a ram caught in a thicket by its horns. So Abraham went and took the ram, and offered it up for a burnt offering instead of his son.

Heavenly intervention is followed by “seeing” the solution to the problem of death: water in the case of Ishmael and a substitute sacrifice in the case of Isaac.

Bereshith 21:18 “Arise, lift up the lad and hold him with your hand, for I will make him a great nation.”

Bereshith 22:17 “blessing I will bless you, and

In beide gevallen staat Abraham vroeg op om een goddelijk bevel uit te voeren. Beide verhalen houden een beslissend afscheid van een zoon in; de uitwijzing van Ishmael en het offer van Isaac.

Bereshith 21:17 En Elohim hoorde de stem van de knaap (הַנֶּעֶר)

Bereshith 22:5 En Abraham zei tot zijn jonge mannen: “Blijf hier met de ezel; de knaap (הַנֶּעֶר) en ik zullen daarginds gaan en aanbidden, en wij zullen naar u terugkomen.”

Zowel Ishmael als Isaac worden als een “ha-na’ar” (הַנֶּעֶר), knaap aangeduid.

Bereshith 21:15 En het water in de huid was opgebruikt, en zij zette de jongen onder één van de struiken. 16 Toen ging zij en ging tegenover hem zitten op een afstand van ongeveer een boogschoot; want zei zij bij zichzelf: “Laat mij de dood van de jongen niet zien.” Zo zat zij tegenover hem, en verhief haar stem en huilde.

Bereshith 22:10 En Abraham strekte zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te doden

In beide gevallen, is er gevaar voor de zoon wegens een ouder. Ishmael’s moeder vraagt zich doelloos af in de woestijn en gooit tegen uitdroging haar zoon weg en verlaat hem om te sterven. Abraham bedreigt Isaac’s leven met een mes.

Bereshith 21:17 En Elohim hoorde de stem van de knaap. Toen riep de engel van Elohim tot Hagar vanuit de hemel, en zei tot haar: “Wat scheelt u, Hagar? Vrees niet, want Elohim heeft de stem van de knaap gehoord waar hij is.

Bereshith 22:11 Maar de Engel van יהוה riep tot hem vanuit de hemel en zei: “Abraham, Abraham!” Dus zei hij: “Hier ben ik.”

Engelen roepen naar de ouder.

Bereshith 21:19 Toen opende Elohim haar ogen, en zij zag een put met water. En zij ging en vulde de huid met water, en gaf de knaap drinken.

Bereshith 22:13 Toen hief Abraham zijn ogen op en keek, en daar achter hem was een ram door zijn hoornen gevangen in een struikgewas. Dus ging Abraham en nam de ram, en bood het als brandoffer aan in plaats van zijn zoon.

De hemelse tussenkomst wordt gevolgd door de oplossing voor het probleem van dood “te zien”: water in het geval van Ishmael en een vervangoffer in het geval van Isaac.

Bereshith 21:18 “Sta op, hef de knaap op en houd hem met uw hand vast, want Ik zal hem tot een grote natie maken.”

Bereshith 22:17 zegenend zal Ik u zegenen, en

multiplying I will multiply your descendants as the stars of the heaven and as the sand which is on the seashore; and your descendants shall possess the gate of their enemies. 18 "In your seed all the nations of the earth shall be blessed, because you have obeyed My voice."

The angel gives the promise of a great nation before departing.

What is the significance of the parallels in these stories? I cannot give you a definitive answer, but could it be pointing to a pattern of the letting go of a son in order to accomplish the will of the Almighty? After Abraham sent away Ishmael, all of his hope would have been centered on Isaac. After he let go of Isaac, all of his hope would have had to be centered on a promise to come...that being the promise of the Messiah.

Let's consider now the differences in the two stories and see if we can come up with other insights:

1. In the Akeida, Abraham is depicted as determined, calm, and courageous. He gets up early, prepares the wood, takes Isaac and sets out. Without any specific directions, he arrives at the divinely chosen place. From the conversation between Abraham and his son, Isaac seems to figure out what is going on. Yet, he neither cries nor begs for mercy. Isaac also is determined, calm, and courageous. Isaac is the picture of innocence. There is definite unity between father and son. Two times in the text we see the phrase "they went together" (יָחַדוּ) - **Bereshith 22:6** *So Abraham took the wood of the burnt offering and laid it on Isaac his son; and he took the fire in his hand, and a knife, and the two of them went together* (יָחַדוּ). - **Bereshith 22:8** *And Abraham said, "My son, Elohim will provide for Himself the lamb for a burnt offering." So the two of them went together* (יָחַדוּ).
2. Hagar's behavior in her journey is not determined, calm or courageous. Without specific directions, she becomes desperate and a wanderer (Bereshith 21:14). Her attitude spills over onto her son. (21:17). In contrast to the oneness of Abraham and Isaac, Hagar and Ishmael are divided, both physically and emotionally (21:16).

So can we find a sod level teaching here? Somehow, I can identify more with Ishmael than Isaac. I could never have been calm and determined for three days leading up to my death. And consider the reason why Hagar and Ishmael found themselves cast off. Was it not because of their own sin against the son of promise? Isaac was completely innocent; but like Ishmael, our own sin has also separated us from the Father. Did you notice the implication that Ishmael was crying out because he was lost? Ishmael (יִשְׁמָעֵאל) is Hebrew for "El will hear":

Micah 7:7 *Therefore I will look to יְהוָה; I will wait for the Elohim of my salvation (root of Yeshua); My Elohim will hear me.*

vermenigvuldigend zal Ik uw nakomelingen vermenigvuldigen als sterren van de hemel en als het zand dat op de zeekust is; en uw nakomelingen zullen de poort van hun vijanden bezitten. 18 In uw zaad zullen alle naties van de aarde worden gezegend, omdat u Mijn stem gehoorzaamd hebt."

De engel geeft de belofte van een grote natie alvorens te vertrekken.

Wat is de betekenis van de parallelen in deze verhalen? Ik kan u geen definitief antwoord geven, maar zou het kunnen verwijzen naar een patroon van het laten gaan van een zoon ten einde de wil van de Almachtige te verwezenlijken? Nadat Abraham Ishmael wegzond, zou al zijn hoop op Isaac zijn gericht. Nadat hij Isaac los liet, moest al zijn hoop op een komende belofte gericht worden ... zijnde de belofte van de Messiah.

Laten we nu de verschillen in de twee verhalen overwegen en zien of wij andere inzichten kunnen aandragen:

1. In de Akeida, wordt Abraham afgeschilderd als vastberaden, kalm en moedig. Hij staat vroeg op, maakt het hout klaar, neemt Isaac en gaat op weg. Zonder enige specifieke aanwijzingen komt hij bij de goddelijk gekozen plaats aan. Uit het gesprek tussen Abraham en zijn zoon, schijnt Isaac te bedenken wat gebeurt. Maar toch schreeuwt noch bedelt hij om genade. Isaac is ook vastberaden, kalm en moedig. Isaac is het beeld van onschuld. Er is welomlijnde eenheid tussen vader en zoon. Twee keer zien wij in de tekst de uitdrukking "zij gingen samen" (יָחַדוּ) - **Bereshith 22:6** *Dus nam Abraham het hout van het brandoffer en legde het op Isaac zijn zoon; en hij nam het vuur in zijn hand, en een mes, en beiden gingen samen* (יָחַדוּ). - **Bereshith 22:8** *En Abraham zei: "Mijn zoon, Elohim zal voor Zich het lam voor een brandoffer voorzien." Zo gingen beiden samen* (יָחַדוּ).
2. Hagar's gedrag tijdens haar reis is niet vastberaden, kalm en moedig. Zonder specifieke aanwijzingen wordt zij wanhopig en een zwerfster (Bereshith 21:14). Haar houding werkt door op haar zoon. (21:17). In tegenstelling tot de eenheid van Abraham en Isaac, zijn Hagar en Ishmael verdeeld, zowel fysisch als emotioneel (21:16).

Kunnen wij hier dus een "sod" onderwijsniveau bemerken? Ik kan me hoe dan ook beter met Ishmael identificeren dan met Isaac. Ik zou nooit drie dagen voorafgaand aan mijn dood kalm en vastberaden geweest zijn. En overweeg de reden waarom Hagar en Ishmael zich afgedankt vonden. Was het niet wegens hun eigen zonde tegen de zoon van belofte? Isaac was volledig onschuldig; maar zoals Ishmael, heeft onze eigen zonde ons ook van de Vader gescheiden. Merkte u de implicatie dat Ishmael het uitschreeuwde omdat hij verloren was? Ishmael (יִשְׁמָעֵאל) is het Hebreeuws voor "El zal horen":

Micha 7:7 *Daarom zal ik naar יְהוָה kijken; Ik zal wachten op de Elohim van mijn redding (wortel van Yeshua); Mijn Elohim zal me horen.*

Now if Isaac is the shadow picture of Yeshua, then perhaps the sinful Ishmael could be a picture of us. Our sin dilemma and His solution are pictured in the stories of Abraham (Father) and his sons. Isaac was declared to be the “only son” of Abraham (Bereshith 22:2), yet we know that Ishmael was also his son. Yeshua is the only Son of the Father (John 3:16), yet we also are declared to be sons of the Almighty through our acceptance of Messiah (John 1:12).

Let’s look at some of the similarities between the stories of Isaac and Yeshua:

- Angels proclaimed the births of both Isaac and Yeshua (Bereshith 17:19; Matthew 1:20-21)
- Both were miraculous births – Sarah was past child-bearing and Miriam (Mary) was a virgin
- Both Isaac and Yeshua were circumcised on the 8th day.
- Abraham is told to sacrifice his only son (Ber. 22:2); Our Heavenly Father sacrificed His only Son
- Three days after Isaac was “condemned” to death, he arose from the altar alive (Bereshith 22:3); Yeshua arose on the 3rd day!
- Isaac was required to carry wood for his own sacrifice (Bereshith 22:6); Yeshua carried His cross.
- Abraham bound Isaac and laid him on the wood of the altar (Bereshith 22:9); Yeshua was nailed to the cross.
- Isaac offered up no resistance; Yeshua went willingly to the cross.
- “Elohim will provide Himself the Lamb” (Bereshith 22:8); Yeshua was declared to be “the lamb of Elohim”.
- The actual sacrifice (the ram) was a substitute (Ber. 22:13); Yeshua became our substitute on the cross.
- The historian Josephus writes that Isaac was something over 25 years old at the time of the Akeida. ...somewhere between 25 and 37. This makes him possibly the same age as Messiah when He was crucified.

Are you up for one more comparison? Let’s try now to link the Akeida with the Mt. Sinai experience.

Both incidents are referred to as a test:

- ***Bereshith 22:1*** *Now it came to pass after these things that Elohim tested Abraham, and said to him, “Abraham!” And he said, “Here I am.”*
- ***Shemot/ Exodus 20:18*** *Now all the people witnessed the thunderings, the lightning flashes, the sound of the trumpet, and the mountain smoking; and when the people saw it, they trembled and stood afar off. 19 Then they said to Moses, “You speak with us, and we will hear; but let not Elohim speak with us, lest we die.” 20 And Moses said to the people, “Do not fear; for Elohim has come to test you, and that His fear may be before you, so that you may not sin.”*

The successful conclusion of the Akeida takes place when the angel declares that Abraham’s “fear of Elohim” has

Nu, als Isaac het schaduwbeeld van Yeshua is, dan zou de zondige Ishmael misschien een beeld van ons kunnen zijn. Ons zonedilemma en Zijn oplossing worden uitgebeeld in de verhalen van Abraham (Vader) en zijn zonen. Isaac werd verklaard de “enige zoon” van Abraham (Bereshith 22:2) te zijn, toch weten wij dat Ishmael ook zijn zoon was. Yeshua is de enige Zoon van de Vader (John 3:16), toch worden ook wij verklaard zonen van de Almachtige te zijn door onze aanvaarding van Messiah (John 1:12).

Laten we kijken naar enkele overeenkomsten tussen de verhalen van Isaac en Yeshua:

- Engelen kondigden de geboorten aan van zowel Isaac als Yeshua (Bereshith 17:19; Mat. 1:20-21)
- Allebei waren het wonderbare geboorten - Sarah was te oud voor zwangerschap en Miriam (Maria) was ’n maagd.
- Zowel Isaac als Yeshua werden op de 8ste dag besneden.
- Aan Abraham wordt gezegd om zijn enige zoon te offeren (Ber. 22:2); Onze Hemelse Vader offerde Zijn enige Zoon
- Drie dagen nadat Isaac ter dood “veroordeeld” was, stond hij levend van het altaar op (Bereshith 22:3); Yeshua stond op de 3de dag op!
- Isaac moest hout voor zijn eigen offer dragen (Bereshith 22:6); Yeshua droeg Zijn kruis.
- Abraham bond Isaac en legde hem op het hout van het altaar (Ber. 22:9); Yeshua werd genageld aan het kruis.
- Isaac bood geen weerstand; Yeshua ging gewillig naar het kruis.
- “Elohim zal Zichzelf van het Lam voorzien” (Ber. 22:8); Yeshua werd verklaard “het lam van Elohim” te zijn.
- Het eigenlijke offer (de ram) was ’n plaatsvervanging (Ber. 22:13); Yeshua werd onze plaatsvervanging op ’t kruis.
- De historicus Josephus schrijft dat Isaac op het tijdstip van de Akeida iets ouder dan 25 jaar was ergens tussen 25 en 37. Dit maakt dat hij misschien dezelfde leeftijd als Messiah had toen Hij werd gekruisigd.

Bent u klaar voor nog één vergelijking? Laten we nu probeer om de Akeida met de berg Sinai ervaring te verbinden.

Beide voorvallen worden als een test beschouwd:

- ***Bereshith 22:1*** *Na deze dingen gebeurde het nu dat Elohim Abraham testte en tot hem zei: “Abraham!” En hij zei: “Hier ben ik.”*
- ***Shemot/ Exodus 20:18*** *Nu was heel het volk getuige van het donderen, de bliksemflitsen, het geluid van de trompet, en het roken van de berg; en toen het volk het zag, beefden zij en stonden veraf. 19 Toen zeiden zij tot Mozes: “Spreekt gij met ons, en wij zullen horen; maar laat Elohim niet met ons spreken, opdat wij niet sterven.” 20 En Mozes zei tot het volk: “Vrees niet; want Elohim is gekomen om u te testen, en dat Zijn vrees vóór u zou zijn, zodat u niet zou zondigen.”*

Het geslaagde einde van de Akeida is er wanneer de engel verklaart dat Abraham’s “vrees voor Elohim” tot stand geko-

been established; the above text (Shemot 20:20) echoes this hope of proper “fear”:

Bereshith 22:11 *But the Angel of יהוה called to him from heaven and said, “Abraham, Abraham!” So he said, “Here I am.” 12 And He said, “Do not lay your hand on the lad, or do anything to him; for now I know that you fear Elohim, since you have not withheld your son, your only son, from Me.”*

Now there is something else that connects these two occurrences. It will be the appearance of the shofar on Mt. Sinai and the ram’s horns (source of the shofar) in the story of the Akeida:

Shemot/Exodus 19:16 *Then it came to pass on the third day, in the morning, that there were thunderings and lightnings, and a thick cloud on the mountain; and the sound of the shofar was very loud, so that all the people who were in the camp trembled. 17 And Moses brought the people out of the camp to meet with Elohim, and they stood at the foot of the mountain. 18 Now Mount Sinai was completely in smoke, because יהוה descended upon it in fire. Its smoke ascended like the smoke of a furnace, and the whole mountain quaked greatly. 19 And when the blast of the shofar sounded long and became louder and louder, Moses spoke, and Elohim answered him by voice.*

Bereshith 22:13 *Then Abraham lifted his eyes and looked, and there behind him was a ram caught in a thicket by its horns. So Abraham went and took the ram, and offered it up for a burnt offering instead of his son.*

The shofar is, of course, an instrument made from the horn of a ram. The ram reminds one of Abraham’s willing sacrifice... of that which was most precious to him, his only son. The curve in the horn is said to mirror the “turning” of the one who repents. In the Talmud, we read the words of Rabbi Abbahu, “Why do we sound the shofar? Because the Holy One, blessed be He, said: ‘Sound before Me a ram’s horn so that I may remember on your behalf the binding of Isaac the son of Abraham, and account it to you as if you had bound yourselves before me.’”

Let that quote from the Talmud sink in. It is saying that it is as if WE are the ones being sacrificed. The shape of the shofar is also linking sin with the binding of Isaac. Isaac, therefore, becomes a picture of a sacrifice for sin and as the Talmud points out, we also have been sacrificed with Him:

Galatians 2:20 *“I have been crucified with Messiah; it is no longer I who live, but Messiah lives in me; and the life which I now live in the flesh I live by faith in the Son of Yah, who loved me and gave Himself for me.*

men is; de tekst hierboven (Shemot 20:20) beaamt deze verwachting van gepaste “vrees”:

Bereshith 22:11 *Maar de Engel van יהוה riep tot hem van de hemel en zei: “Abraham, Abraham!” Daarop zei hij: “Hier ben ik.” 12 En Hij zei: “Leg uw hand niet op de knaap, of doe hem niets; want nu weet Ik dat u Elohim vreest, aanzien u uw zoon, uw enige zoon, voor Mij niet hebt onthouden.”*

Nu is er iets anders dat deze twee voorvallen verbindt. Het zal het verschijnsel van de shofar op de berg Sinai zijn en de hoornen van de ram (oorsprong van de shofar) in het verhaal van de Akeida:

Shemot/Exodus 19:16 *Toen gebeurde het op de derde dag, in de ochtend, dat er donders en bliksem, en een dikke wolk op de berg waren; en het geluid van de shofar was zeer luid, zodat al het volk dat in het kamp was beefde. 17 En Mozes bracht het volk uit het kamp om met Elohim samen te komen, en zij stonden aan de voet van de berg. 18 Nu was de berg Sinai volledig in rook gehuld, omdat יהוה erop neerdaalde in vuur. Zijn rook steeg op als de rook van een oven, en de hele berg schokten zeer. 19 En toen de shofar stoot lang aanhield en luider en luider klonk, sprak Mozes en antwoordde Elohim hem met stem.*

Bereshith 22:13 *Toen hief Abraham zijn ogen op en keek, en daar achter hem was een ram met zijn hoornen gevangen in een struikgewas. Dus ging Abraham en nam de ram, en offerde die als brandoffer in plaats van zijn zoon.*

De shofar is natuurlijk een instrument dat van de hoorn van een ram wordt gemaakt. De ram herinnert aan één bereidwillig offer van Abraham ... dat hem het kostbaarst was, zijn enige zoon. Van de kromming in de hoorn wordt gezegd dat het “het omdraaien” weerspiegelt van wie berouw heeft. In de Talmud, lezen wij de woorden van Rabijn Abbahu: “Waarom blazen wij de shofar? Omdat Heilige, gezegend zij Hij, zei: ‘Blaas vóór Mij op een hoorn van een ram zodat Ik t.b.v. u de binding zou herinneren van Isaac de zoon van Abraham, en het u aanrekenen alsof u zich vóór Mij had gebonden.’”

Laat dat citaat vanuit de Talmud doordringen. Het zegt dat het is alsof WIJ degenen zijn die worden geofferd. De vorm van shofar verbindt ook zonde aan het binden van Isaac. Isaac wordt daarom een beeld van een offer voor zonde en zoals de Talmud aangeeft, werden ook wij met Hem geofferd:

Gal. 2:20 *Ik werd gekruisigd met Messiah; het is niet meer ik die leef, maar Messiah leeft in mij; en het leven dat ik nu in het vlees leef, leef ik door geloof in de Zoon van Yah, die van mij hield en Zichzelf voor mij gaf.*

The Jewish sage Rashi also explains that the shofar heard at Mt. Sinai comes from the horn of the ram substituted for Isaac! The Ramban teaches that the shofar of Isaac, or the awe of Isaac, is such an integral part of the Mt. Sinai experience, that the Akeida must be understood as some type of precursor to the events at Sinai! In other words, the connections that all these wise Jewish sages are making, are with the Akeida (picturing the crucifixion of the Messiah), our sin and repentance, and the revealing of the Torah on Mt. Sinai!

At the end of Bereshith 22, Abraham goes to Beer-Sheba. Isaac's next appearance will be when we see him in a field, ready for his bride. This becomes another parallel with Messiah who after his sacrifice, also spends time preparing for his bride. The Targums tell us that the reason Isaac does not return is that Abraham sent him to the school of Shem for a few years. Since Melchizedek (King of Righteousness) is identified with Shem, and he lived in Shalem (Jerusalem), it is only natural that he would be sent there for instruction.

There are too many details to cover, but continue on with your own search. Next week we will read more of Isaac and the selection of his beloved bride.

Shabbat Shalom!
Ardelle

De Joodse wijze, Rashi, legt ook uit dat de shofar, bij de berg Sinai gehoord, uit de hoorn komt van de ram die Isaac verving! De Ramban onderwijst dat de shofar van Isaac, of het ontzag van Isaac, zulk een integraal deel van de berg Sinai ervaring is, dat Akeida moet begrepen worden als een soort voorloper van de gebeurtenissen bij de Sinai! M.a.w. de verbanden die al deze wijze Joodse wijgeren maken, zijn met de Akeida (de kruisiging van de Messiah voorstellend), onze zonde en berouw, en het openbaren van de Thora op de berg Sinai!

Aan het eind van Bereshith 22 gaat Abraham naar Beer-Sheba. Isaac's volgende optreden zal zijn wanneer wij hem op een veld zien, klaar voor zijn bruid. Dit wordt een andere parallel met Messiah die na zijn offer, ook tijd doorbrengt met zich op zijn bruid voor te bereiden. De Targums vertellen ons dat de reden dat Isaac niet terugkeert is dat Abraham hem voor een paar jaar naar de school van Shem stuurde. Aangezien Melchizedek (Koning van Gerechtigheid) met Shem wordt geïdentificeerd, en hij in Shalem (Jeruzalem) leefde, is het maar natuurlijk dat hij daar voor onderricht naartoe werd gestuurd.

Er zijn teveel details om te behandelen, maar gaat met uw eigen onderzoek verder. Volgende week zullen wij meer over Isaac en de keuze van zijn geliefde bruid lezen.

Shabbat Shalom!
Ardelle